

ایمانی بانو

رحمۃ اللہ علیہا
تعالیٰ

مکتبہ المدینہ، لاہور

قادیانہ حضرت سلطان باہو رحمۃ اللہ علیہ

الغناء والقرآن

مجمع المؤلفات

ابیات بانو

ناشر ملک شبیر حسین

سن اشاعت اگست 2007ء، دسمبر 1428ھ

ورڈز میکر

کیننگ
سرورق
اے ایف ایس ایڈورٹائز
اے ڈو ہاؤس لاہور

قیمت 24/- روپے

کتاب
برادری
لاہور

الف اللہ چنبے دی بوٹی میرے من و ج مرشد لانی ہو
 نفی اثبات داپانی ٹیلیس ہر رگے ہر جانی ہو
 اندر بوٹی مشک چایا جاں پھلاں تے آئی ہو
 جیوے مرشد کامل باہو جیس ایہ بوٹی لانی ہو

الف اللہ پڑھیوں پڑھ حافظ ہو یوں ناں گیا جیون پڑا ہو
 پڑھ پڑھ عالم فاضل ہو یوں بھی طالب ہو یوں زردا ہو
 سینے ہزار کتاباں پڑھیاں پر ظالم نفس نہ مردا ہو
 باجھ فقیراں کسے نہ ماریا باہو ایہو چور اندر دا ہو

الف احد جدوتی دکھالی از خود ہو یافانی ہو
 قرب وصال مقام نہ منزل ناں او تھے جسم نہ جانی ہو
 نہ او تھے عشق محبت کافی نہ او تھے کون مکانی ہو
 عینوں عین تھیوے سے باہو ستر وحدت سبحانی ہو

الف اللہ صبحی کیتو سے جداں چمکیا عشق اگوہاں ہو
 راتیں دُیہاں دیوے تا تکھیرے نرت کرے اگوہاں سوہاں ہو
 اندر بھائیں اندر بالن اندر دیونچ دھوہساں ہو
 باہو شوہ تداں لدھیو سے جداں عشق کیتو سے سوہاں ہو

الف ایہہ دنیا زن حیض پلیتی کتنی مل مل دھوون ہو
 دنیا کارن عالم فاضل گوشے گوشے بہ بہہ دون ہو
 جیندے گھر وچ بوہتی دنیا اوکھے گھو کر سوون ہو
 جہاں ترک دنیا تھیں کیتی باہو واہندی نکل کھلوون ہو

الف الست بر بکم سینا دل میرے نرت قابو بلی کو کیندی ہو
 حب وطن دی غالب ہونی ہک پل سوون نہ دیندی ہو
 قبر پورے تینوں رہن دنیا توں تاں حتی داراہ میندی ہو
 عاشقاں مول قبول نہ کیتی باہو توے کر زاریاں روندی ہو

الف ایہو نفس اسا ڈا بیلی جو نال اسا ڈے سدھا ہُو
 زاہد عالم آن نوالے جتھے ٹکڑا دیکھے تھدھا ہُو
 جو کوئی اسدی کرے سواری اس نام اللہ والہا ہُو
 راہ فقر و امشکل باہو گھر مانہ سیرا روٹھا ہُو

الف ازل ابدنوں صحی کیتو سے دیکھ تماشے گزے ہُو
 چوداں طبق دلیندے اندر آتش لائے حجرے ہُو
 جہناں حق نہ حاصل کیتا اوہ دوہیں جہانیں اجڑے ہُو
 عاشق غرق ہوتے بیچ وحدت باہو دیکھ تہاندے بحرے ہُو

الف اندر ہوتے باہر ہوا یدم ہودے نال جلیندا ہُو
 ہودا داغ محبت والا ہر دم بیاسٹریندا ہُو
 جتھے ہو کرے رُشنائی چھوڑا ندھیرا دیندا ہُو
 میں قربان تہاتوں باہو جہرا ہونوں صحی کریندا ہُو

الف اوصی لعنت دنیا تا نہیں تے ساری دنیا داراں ہو
 جیس راہ صاحب دے خرچ نہ کیستی لیں غضب دیاں ماراں ہو
 بیوواں کولوں پتر کو ہاؤے بھٹھہ دنیاں مکاراں ہو
 جہناں ترک دنیا دی کیتی باہو لیں باغ بہاراں ہو

الف ایہہ دنیاں زن حمیض پلیتی ہر گز پاک نہ تھیوے ہو
 جیس فقر گھر دنیا ہووے لعنت اس دے جیوے ہو
 حُب دنیاں دی لب تھیں موڑے ویلے فکر پچھوے ہو
 سہ طلاق دنیاں دی بیٹے بے باہو سچ پچھوے ہو

الف ایمان سلامت ہر کوئی منگے عشق سلامت کوئی ہو
 منگن ایمان شرماون عشقوں دل نوں عزت ہوئی ہو
 جس منزل نوں عشق پنچاؤے ایمان نوں خیر نہ کوئی ہو
 میرا عشق سلامت رکھیں باہو ایمانوں دیاں دھڑائی ہو

۱۳

الف ایہ تن میرا چشماں ہووے تے میں مرشد ویکھ نہرجاں ہو
 لوں لوں وے مڈھ لکھ لکھ چشماں ہک کھول ہک کجاں ہو
 اتیناں ڈٹھیاں صبرناں آوے ہو رکتے دل بھجاں ہو
 مرشد دا دیدار ہے باہو بینوں لکھ کر وڑاں تجاں ہو

۱۴

الف اندر وچ نماز اساڈی ہکسے جانیتوے ہو
 ناں قیام رکوع سجودے کر تکرار پڑھیوے ہو
 ایہہ دل بھر فراقوں سٹریا ایہہ دم مرے نہ جیوے ہو
 سچا راہ محمد والا باہو جییں وچ رب لبھیوے ہو

۱۵

الف اکھیں سُرخ موہیں تے زردی ہر دلوں دل آہیں ہو
 مہا مہار خوشبوئی والا بہو نتا وچ کداہیں ہو
 عشق مشک نہ چھپے رہندے غلام تھیں اتھاہیں ہو
 نام فقیہ تنہا ندا باہو جہاں لا مکانی جاہیں ہو

اندر کلمہ کل کل کردا عشق سکھایا کلمات ہوں
 جو داں طبق کلمے دے اندر قرآن کتاباں علمان ہوں
 کانے کپ کے قلم بناون لکھ نہ سکنا قلمان ہوں
 بابو ایہہ کلمہ میتوں پیر پڑھایا ذرا نہ رہیاں المان ہوں

ایہہ تن رب سچے دا مجرا وچ پا فقیرا جھاتی ہوں
 ناں کرمنت خواج خضر دی تیرے اندر آب حیات ہوں
 شوق دا دیوا بال ہیرے متاں لہجی دست کھڑاتی ہوں
 مرنا تھیں اگے مرے بابو جہناں حق دی رمز چھپاتی ہوں

ایہہ تن رب سچے دا مجرا دل کھڑیا باغ بہاراں ہوں
 وچے کونے وچے مصلے وچے سجدے یاں تھاراں ہوں
 وچے کعبہ وچے قبلہ وچے الا اللہ پکاراں ہوں
 کامل مرشد ملیا بابو اوہ آپے لیسے ساراں ہوں

الف او جھڑ جھل تے مارو بیلا جتھے جالٹ آئی ہو
 جس کدھی نول ڈھاہ ہمیشاں اور دھٹھی کل دھاتی ہو
 میں جہاندی پے سراندی اوہ سکھ نہیں سوندے راہی ہو
 ریت تے پانی جتھے ہون اکھے باہو اتھے نی نہیں بجدی کافی ہو

الف آپ نہ طالب ہیں کہیں وے لوکاں نول طالب کرے ہو
 چالوں کھپیاں کرے سپیاں اللہ وے قہر توں تاہیں ڈرے ہو
 عشق مجازی تلکن بازی پیرا وے دھردے ہو
 او شرمندے ہو سن باہو اندر روز حشر وے ہو

الف اندر بھی ہو باہر بھی ہو باہو کتھاں بھوے ہو
 سنے ریافتاں کر کراہاں توئے خون جگر داپیوے ہو
 لکھ ہزار کتاباں بڑھ کے دانشمند سدیوے ہو
 نام فقیر تہیندا باہو قبر جہاندی جیوے ہو

الف اللہ چنبے دی یونیٹ میرے من و بیج مرشد لاندہ ہو
 جس گت اتے سوہنارا ضعی ہوندا او ہو گت سکھاندہ ہو
 ہر دم یاد رکھے ہر ویلے سوہنا اٹھاندا بھاندا ہو
 آپ سمجھ سمجھیندا باہو آپ آپے بن جاندا ہو

ب باہو باغ بہارا کھڑیاں نرکس ناز شرم دا ہو
 دل و بیج کعبہ صحیح کیتو سے پاکوں پاک نرم دا ہو
 طالب طلب طواف تمامی حب حضور حرم دا ہو
 گیا حجاب تھیو سے حاجی باہو جداں بخشو س راہ کرم دا ہو

ب بغداد شہردی کیا نشانی اچیاں لمیاں چیراں ہو
 کن من میرا پرزے پرزے جیوں درزی دیاں لیراں ہو
 اینہاں لیراں دی گل کفنی پاکے لساں سنگ فقیراں ہو
 بغداد شہر دے ٹکڑے منگساں باہو کرساں میراں میراں ہو

ب۔ بغداد شریف و نج کراہاں سووانے کتوسے ہو
 رتی عقل دی کراہاں بھار غماندا گھد سے ہو
 بھار بھیرا منزل چو کھیری اورکے نج پہتیو سے ہو
 ذات صفات صحی کتوسے باہوتاں جمال لدھوسے ہو

ب۔ باہجھ حضور کی نہیں منظوری توڑے پڑھن بانگ صلاتاں ہو
 روڑے نقل نماز گزارن توڑے جاگن ساریاں اتاں ہو
 باجھوں قلب حضور نہ ہوڑے توڑے کدھن سے کاتاں ہو
 باہو باجھ فنار ب حاصل ناہیں تاں تاثیر جماتاں ہو

ب۔ بے ادباں تاں سارا دپ دی گئے ادباں توں وانجے ہو
 جیڑھے تھال مٹی دے بھانڈے کدی نہ ہوندے کانبجے ہو
 جیڑھے مڈھ قدیم دے کھڑے ہون کدی نہ ہوندے رانجے ہو
 جیل دل حضور نہ منگیا باہو گئے دوہیں جہاں میں وانجے ہو

ب۔ بزرگی نون گھت وٹن لوڑھایتے ملتے راج مکالا ہو
 لا الہ کہناں مڑھیا مذہب کی لگدا سالا ہو
 لا اللہ گھر میرے آیا جیں آن اٹھایا پالا ہو
 اساں بھر پیالا خضروں پیتا با ہو آکھیانی والا ہو

ب۔ بسم اللہ اسم اللہ دا ایہہ بھی کہناں بھارا ہو
 مال شفاعت سرورِ عالم چھٹسی عالم سارا ہو
 حدوں لے حد درود نبی نون جیندا اید پسارا ہو
 میں قربان تنہانتوں با ہو جنہاں ملیا نبی سوہارا ہو

ب۔ بھو چلایا طرف زمیں وے عزتاں فرس ٹکایا ہو
 گھر نکھیں ملیا دیس نکالا اسال لکھیا جھولی پایا ہو
 رہ فی دنیاں ناں کر جھیرا ساڈا اگے دل گھرایا ہو
 ایس پر دیسی ساڈا وطن دورا ڈھا با ہو دم دم غم سوایا ہو

بے تے پڑھ کے فاضل ہوئے ہک حرف نہ پڑھیا کتے ہو
 جلیں پڑھیا تیں شوہ نہ لدھا جاں پڑھیا کجھ تے ہو
 چوداں طبق کرن رشنائی انہیاں کجھ نہ دتے ہو
 باہجھ وصال اللہ دے باہو سمجھ کہانیاں قصے ہو

ب بوہتی میں اوگن ہاری لاج پتی گل اسدے ہو
 بڑھ پڑھ علم کر یہن تکہ شیطان جیے او تھے سردے ہو
 لکھاں نوں بھو ورنخ والا ہک نت بہشتوں سردے ہو
 عاشقاں دے گل ہمیشاں باہو اگے محبوباں دے کردے ہو

پ پڑھ پڑھ علم ملوک رجھا دن کیا ہو یا اس پڑھیاں ہو
 ہرگز نکھن مول ناں آوے پھٹے دودھ دے کڑھیاں ہو
 آکھ چندوراہتھ کے آئیو اس انگور کی چٹھیاں ہو
 ہک دل خستہ رکھیں راضی باہو بس عبادت نہ ریاں ہو

پا پڑھ پڑھ عالم کرن تکبیر حافظ کرن وڈیائی ہو
 گلیاں دے وچ پھرن نمازے وقتن کتاباں چائی ہو
 تھتھے دیکھن چنگا چوکھا او تھھے پڑھن کلام سوائی ہو
 دوہیں جہانیں سوئی مٹھے باہو جہناں کھا دھی وچ کمائی ہو

پا پڑھ پڑھ علم مشائخ سداون کرن عبادت دہری ہو
 اندر جھگی بیٹی لیٹوے تن من خبرناں سواری ہو
 مولا والی سدا سکھالی دل لوں لاه تکوری ہو
 باہو رب تہناں نوں حال جہناں جگ ناں کیتی چوری ہو

پا پڑھ پڑھ علم ہزار کتاباں عالم ہوے بھارے ہو
 اک حرف عشق دا پڑھن نہ جانن بھلے پھرن بچارے ہو
 اک نگاہ بے عاشق دیکھے لکھ ہزاراں تاسے ہو
 لکھ نگاہ بے عالم دیکھے کسے نہ کدھی چاٹرے ہو
 عشق عقل وچ منزل بھاری سیاں کوہاندے پاسے ہو
 جہناں عشق خرید نہ کیتا باہو اوہ دوہیں جہانیں مارے ہو

پ پڑھیا علم تے ودھی مغروری عقل بھی گیا تلوہاں ہو
 بھلا راہ ہدایت والا نفع نہ کیستا دوہاں ہو
 سردیتاں بے ستر ہتھ آوے سو داہار نہ توہاں ہو
 وڑی بزار محبت والے باہو کوئی رہبر لے کے سوہاں ہو

پ پاک پلیرت نہ ہوندے ہرگز توڑے ہندے چچ پلیرتی ہو
 وحدت دے دریا اچھلے ہک دل صحی نہ کیتی ہو
 ہک بتخانیں واصل ہوئے ہک پڑھ پڑھ رہن مسیتی ہو
 فاضل سٹ فضیلت بیٹھے باہو عشق نماز جاں نیتی ہو

پ پیر ملیاں جے پیرتاں جاوے اس نوں پیر کی دھڑناں ہو
 مُرشد ملیاں ارشاد نہ من نوں ادہ مُرشد کی کرناں ہو
 جس ہادی کو لوں ہدایت ناپیں اوہ ہادی کی پھڑناں ہو
 جے سردیتاں حق حاصل ہووے باہو اس موتوں کی زمان ہو

۴۰

پاٹا دامن ہو یا پرانا کچرک سیوے رزی ہو
 حال دا محرم کوئی نہ ملیا جو ملیا سو غرضی ہو
 باجھ مربی کسے نہ لڈھی گجھی رمز اندر دی ہو
 او سے راہ ول جائے باہو جس تھیں خلقت ڈردی ہو

۴۱

پینچے محل پنجاں وچ جانن ڈیواکت ول دھریے ہو
 پنچہ ہر پنچے پٹواری حاصل کت ول بھریے ہو
 پنچے امام تے پنچے قبلے سجدہ کت ول کریے ہو
 باہو بے صاحب سر منگے ہرگز وٹھل نہ کریے ہو

۴۲

ت تارک دنیا تہ تھیو سے جداں فقر یلو سے خاصا ہو
 راہ فقر و اتد لڈھیو سے جداں ہتھ پکڑیو سے کاسا ہو
 دریا وحدت و انوش کیتو سے اجاں بھی جی بیاسا ہو
 راہ فقرت ہنچو رووں باہو لوکاں بھانے ہاسا ہو

۴۳

ت تلمہ نبھ توکل والا ہو مردانہ ترسے ہو
 جیں دکھیں سکھ حاصل ہوئے اس دکھ تھیں ڈرے ہو
 إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا آیا چت سے دل دھریے ہو
 اوہ بے پرواہ درگاہ ہے باہو اوتھے وروح حال بھریے ہو

۴۴

ت تن من یار میں شہر بنایا دل و بیج خالص محمد ہو
 آن الفتل و سوں کیتی میری ہوئی خوب تسد ہو
 سب کچھ مینوں پیاسنیوے جو بولے ماسو اللہ ہو
 درد منداں امہہ رمز بچھاتی باہو بے رداں سر کھلے ہو

۴۵

ت توڑے تنگ پرانے ہو دن گھے نہ رہند سے تازی ہو
 مار نقارہ دل و بیج وڑیا کھید گیا اک بازی ہو
 مار دلاں نوں جوں دتوئیں جڈں تکے نمن نیازی ہو
 انہاں نال کیہ ہو یا باہو جنہاں یار نہ رکھیا راضی ہو

۴۶

ت تسبیح داتوں کسی ہو یوں مار میں دم ولیہاں ہو
 من وا منکا اک نہ پھیر میں گل پائیں پنج دیہاں ہو
 دین لگیاں گل گھوٹو آوے لین لگیاں جھٹ شہاں ہو
 پتھر چیت جنہاں دے با ہو او تھے زایا و سٹاں مینہاں ہو

۴۷

ت تدوں فقیر شتابی بند اجد جان عشق و بیج ہارے ہو
 عاشق شیشائے نفس مرنی جان جاناں توں وارے ہو
 خود نفسی چھڈ، سستی جھپڑے لاه بمر وں سب بھائے ہو
 با ہو با بچھ مویاں نہیں حال تھیند اتوں سے سے سا تک اتارے ہو

۴۸

ت توں تاں جاگ تاں جاگ فقیر انت نوں لوڑ جکایا ہو
 اکھیں میٹیاں ناں دل جاگے جاگے جاں مطلب پایا ہو
 ایہہ نکتہ جد اں کیتا پختہ تاں ظاہر آکھ ٹنایا ہو
 میں تاں بھلی دیندی ساں با ہو مینوں مرشد راہ دکھایا ہو

ت تَسْبِي پھری تے دل نہیں پھریا کی لیناں تَسْبِي پھڑکے ہو
 علم پڑھیا تے ادب سکھیا کی لیناں علم نوں پڑھ کے ہو
 چلے کٹے تے کچھ نہ کھٹیا کی لیناں چلیاں وڑ کے ہو
 جاک بناں دودھ جمہدے ناپیں باہو بھانویں لائے نوں کڑھ کرے ہو

ث ثابت صدق تے قدم اگیرے تائیں رب لہجیوے ہو
 لوں لوں دے وچ ذکر اللہ دا ہر دم پیا پڑھیوے ہو
 ظاہر باطن عین عیانی ہو ہو پیا سنیوے ہو
 نام فقیر تنہا دا باہو قبر جہانندی جیوے ہو

ث ثابت عشق تنہاں میں لدھا جہاں تری چورچا کیتی ہو
 ناں اوہ صوفی ناں اوہ صافی ناں سجدہ کرن مسیتی ہو
 خالص نیل پرانے اتے نہیں چڑھد رنگ محسیٹھی ہو
 قاضی آن شرع ول باہو کدیں عشق نماز نہ نیستی ہو

ج۔ جو دل منگے ہوئے ناہیں ہوون ریہا پر میرے ہو
 دوست نہ دیوئے دل وادار و عشق نہ واگال پھیرے ہو
 اس میدانِ محبت دے وچ ملن تا تکھڑے ہو
 میں قربان تنہاں توں باہو جنہاں رکھیا قدم اگیرے ہو

ج۔ جے توں چاہیں وحدت ربدی تاں مل مرشدیاں تلیاں ہو
 مرشد لطفوں کرے نظارہ گل تھیوں سبھ کلیاں ہو
 انہاں گلاں وچوں ہک لالہ ہوئی گل نازک گل پھلیاں ہو
 دوہیں جہانیں مٹھے باہو جنہاں سنگ کیتا دوڈلیاں ہو

ج۔ جس الف مطالیہ کیتاب و اباب نہ پڑھدا ہو
 چھوڑ صفاتی لدھسن ذاتی اوہ عامی دورچا کردا ہو
 نفس امارہ کتر اجائے ناز نیاز نہ دھردا ہو
 کیا پرواہ تنہانوں باہو جنہاں گھاڑو لدھا گھردا ہو

ج جیس دل عشق خرید نہ کیتا سو دل بخت نہ بختی ہو
 استاد ازل سے سبق پڑھایا ہتھ دس دل بختی ہو
 برس آیاں دم ناں ماریں جا سر آفے سختی ہو
 پڑھ توحید تاں تھیویں واصل با ہو سبق پڑھیو وقتی ہو

ج جیس دل عشق خرید نہ کیتا سو دل درد نہ بھٹی ہو
 اس دل تھیں سنگ پتھر جنگے جو دل غفلت ائی ہو
 جیس دل عشق حضور نہ منگیا سو درگا ہوں سُٹی ہو
 ملیا دوست نہ انہاں با ہو جنہاں چور نہ کیتی تری ہو

ج جیس دل عشق خرید نہ کیتا سوئی خسرے مرد زمانے ہو
 خنے خسرے ہر کوئی آکھے مردا آکھے مردانے ہو
 گلیاں دیوچ پھرن ازیلے جیوں جنگل ڈھو دیوانے ہو
 مرداں تے مرداں کی کل تداں پوسی با ہو جیدل عاشق بہس کانی ہو

ج۔ جیس دینہہ وائل در تینڈے تے بجدہ صحیحی کیتا ہو
 اک دینہہ واسر فدا اتھائیں میں بیا در بار نہ لیتا ہو
 سر دیوان ستر آکھن ناہیں، اسان شوق پیالا پیتا ہو
 میں قربان تنہاتوں باہو جہناں عشق سلامت کیتا ہو

ج۔ جو پاکی بن پاک ماہی دے سو پاکی جان پلیتی ہو
 ہک بتخانیں جا واصل ہوئے ہک خالی ہے مسیتی ہو
 عشق دی بازی انہاں لٹی جہناں سر دینیاں ڈھلناں کیتی ہو
 ہرگز دوست نہ ملدا باہو جہناں تڑٹی چوڑ نہ کیتی ہو

ج۔ جو دم غافل سو دم کافر اسان نوں مرشد ایہہ پڑھایا ہو
 سٹیا سخن گیاں کھل آھیں اسان چت مولاول لایا ہو
 کیتی جان حوالے رب دے سا ایسا عشق کسایا ہو
 مرن توں اگے مر گئے باہو تاناں مطلب نوں پایا ہو

ج۔ جتھے رتی عشق و کاوے او تھے مناں ایماں ویوے ہو
 کتب کتاباں ورد و نطفے او تر چاچیوے ہو
 باجھوں مرشد کچھ نہ حاصل توڑے راتیں جاگ پڑھیوے ہو
 مریتے مرن تھیں اگے باہو تال رب حاصل تھیوے ہو

ج۔ جنگل دے ویج شیر مرلیا باز پوے ویج گھر دے ہو
 عشق جیہا صرف ناں کوئی کچھ ناں چھوڑے ویج زر دے ہو
 عاشقاں نیند بھکھ ناں کافی عاشق مول نہ مرے ہو
 عاشق جیند تڈاں ڈٹھوے سے باہو جدال صابا اگے سر دھردے ہو

ج۔ جہناں عشق حقیقی پایا موہوں نہ کچھ الاون ہو
 ذکر فکر ویج رہن ہمیشاں دم نون قید لگاؤن ہو
 نفسی، قلبی، رومی، سری خفی اخیٰ ذکر کمان ہو
 میں قربان تنہا توں باہو جیہرے کس نگاہ جو اون ہو

ج۔ جیوندے کے جانن سار مویاں دی سوئے جو مروا ہو
 قراں دے بیج ان ناں پانی اتھے خرنج لوریندا گھردا ہو
 اک وچھوڑا مایو بھائییاں دو جا عذاب قبردا ہو
 واہ نصیب انہاندا یا ہو جہرا و بیج حیاتی مروا ہو

ج۔ جیوندیاں مر رہناں ہووے تاں دیس فقیراں بہتے ہو
 جے کوئی سٹے گوڈر کور اوانگ اروڑی سہتے ہو
 جے کوئی کڈھے گا بلاں مہنے اس نوں جی جی کہتے ہو
 گلا الہماں بھنڈی خواری یارے پاروں سہتے ہو
 قادرے سہو ڈورا ساڈی باہو جیوں رکھے تیوں رہتے ہو

ج۔ جے رب نائیاں دھوتیاں ملداتناں ملدا ڈو وال چھیاں ہو
 جے رب لمیاں والال ملداتناں ملدا بھیداں سییاں ہو
 جے رب راتیں جاگیاں ملداتناں ملدا کال کڑ چھیاں ہو
 جے رب جتیاں ستیاں ملداتناں ملدا ڈانداں خصیاں ہو
 انہاں گلاں ب حاصل ناپیں باہو رب ملدا اولیاں بھیاں ہو

ج جنہاں شوہ الف تھیں پایا پھول قرآن ناں پڑھدے ہو
 اوہ مارن دم محبت والا دور ہو یونیس پردے ہو
 دوزخ بہشت غلام تنہاندے چاکیتونے برے ہو
 میں قربان تنہاں دے باہو جھڑے حدت یونج وڑے ہو

ج جے کر دین علم و بیچ ہوندا تاں سر نیزے کیوں چڑھدے ہو
 اٹھاراں ہزار جو عالم آہا اوہ اگے حسین دے مرے ہو
 جے کچھ ملاحظہ ^{علیہ السلام} سرورِ داکر دے تاں ختمے تمہو کیوں ٹرے ہو
 جیکر مندے بیعت رسولی تاں پائی کیوں بند کرے ہو
 پر صادق دین تنہاں دے باہو جو سر قربانی کرے ہو

ج جدو امر شد کا ساد تڑا تدوی بے پروا ہی ہو
 کی ہو یا جے رائیں جاگیوں جے مرشد جاگ ناں لائی ہو
 رائیں جاگیں تے کریں عبادت ڈینہہ ندیا کریں پرانی ہو
 کورا تخت دنیا دا باہوتے فقر بھی بادشاہی سے ہو

۷۰

ج۔ جاں تائیں خودی کریں خود نفسوں تاں تائیں رب پانویں ہو
 شرط فناوں جائیں ناہیں تے نام فقیر رکھا ویں ہو
 موئے باہجھ نہ سوہندی الفی اینویں گل وچ پانویں ہو
 نام فقیر تہ سوہندا باہو جد جیوندیاں مر جا ویں ہو

۷۱

ج۔ جہل ہلیندیاں جنگل بھوندیاں میری ہکا گل نہ پکی ہو
 چلے چلے مکے حج گزاریاں میری دل دی ڈور نہ رگی ہو
 تر پھیے روزے پنج نمازاں ایہہ بھی پڑھ پڑھ تھکی ہو
 سچھے مراد اں حاصل ہو یاں باہو جاں کامل نظر بہر دی تکی ہو

۷۲

ج۔ جاں جاں ذات نہ تھیوے باہو تاں کم سد یوے ہو
 ذاتی نال صفاتی ناہیں تاں تاں حق لبھیوے ہو
 اندر بھی ہو باہر بھی ہو باہو کتھے لبھیوے ہو
 جیندے اندر حب دنیا باہو اوہ مول فقیر نہ تھیوے ہو

ج۔ جس دل اسم اللہ واپس کے عشق بھی کر داتے ہو
 بھارتوری کے چھید نہیں بھانویں دے کھتے سینے پلے ہو
 انگلیں تکھے دیہ نہ نہیں چھید دریا نہیں ہندے ٹھلے ہو
 ایسے اوسے بیج اوہ اسان بیج باہو یاراں یار سولے ہو

ج۔ چٹھ چنناں تے کرر شنائی ذکر کر بندے تارے ہو
 گلیاں دے بیج پھرن نما تے لعلاندے دے بجائے ہو
 شالا مسافر کوئی نہ تھیو کے کھ جنہاں توں بھاکے ہو
 تاڑی مارا ڈاؤناں باہو اسان آپے اڈن ہاکے ہو

ج۔ چٹھ چنناں تے کرر شنائی تارے ذکر کر بندے تیرا ہو
 تیرے جہے جن کئی سے چٹھ کے سانوں سبناں باجھ ہنیرا ہو
 جتھے جن اساد چٹھ اٹھے قدر نہیں کجھ تیرا ہو
 جس دے کارن اسان جنم گویا باہو یار ملے اک پھیرا ہو

۷۶

ح حافظ پڑھ پڑھ کر تکبیر ملاں کرن وڈیائی ہو
 ساوٹن مانہہ دے بدلاں وانگول پھرن کتاباں جانی ہو
 جتھے ویکھن چنگا چوکھا اُتھے پڑھن کلام سوانی ہو
 دوہیں جہانیں مٹھے باہو جنہاں کھا دھی تیج کمائی ہو

۷۷

خ۔ خاک کیہ جانن سار فقر دی جہڑے محرم ناہیں دل دے ہو
 آب مٹی تھیں پیدا ہوئے خانی بھانڈے گل دے ہو
 لعل جو اہراں دا قدر کی جانن جو سودا گر بل دے ہو
 ایمان سلامت سوئی وین باہو جہڑے بھج فقیراں ملدے ہو

۷۸

د۔ دل ریا سمندوں ڈوگھے کون دلاں دیاں جانے ہو
 وچھے پیڑے وچھے جھیرے وچھے ونبھ موہا پنے ہو
 جو داں طبق دے اندر جتھے عشق تبتودج تانے ہو
 جو دل دا محرم ہووے باہو سوئی رب پچھانے ہو

۷۹

د۔ دل دریا سمندروں ڈونگھا غوطہ مار غواھی ہو
 جھیں دریا وچ نوش نہ کیتا رہسی جان پیاسی ہو
 ہر دم نال اللہ سے رکن ذکر فکر سے آسی ہو
 اس مرشد تھیں بزن بہتر با ہو جو پھند فریب لباسی ہو

۸۰

د۔ دل دریا خواجہ دیاں ہراں گھمن گیر ہزاران ہو
 رہن دلیلاں وچ فکر سے بیحد بے شماراں ہو
 ہک پردیسی دو جانوں لگ گیا تریا بے سمجھی یاں ماراں ہو
 ہن کھیندن سمجھ بھلیا با ہو حد عشق چنگھایاں دھاراں ہو

۸۱

د۔ دے وچ دل جو آکھیں سو دل دور دلیلوں ہو
 دل دا دورا گواہاں کیجے کثرت کنوں قلیلوں ہو
 قلب کمال جمالوں جسموں جو ہر جاہ جلیلوں ہو
 قبلہ قلب منور ہو یا با ہو خلوت خاص خلیلوں ہو

۸۲

د۔ دل کالے کولوں منہ کالا چنگا ہے کوئی اس نون چائے ہو
 منہ کالا دل اچھا ہوئے تاں دل یار پچھانے ہو
 ایہہ دل یار دے پچھے ہوئے متاں یار کی کدی پچھانے ہو
 سسے عالم چھوڑ متیاں نٹھے باہو جد گئے میں لٹکانے ہو

۸۳

د۔ دل تے دفتر وحدت والا دائم کریں مطالبہ ہو
 ساری عمراں پڑھدیاں گزری جہلاں دے بیج جالیا ہو
 اکواکم اللہ دار کھیں اپنا سبق مطالبہ ہو
 دوہیں جہان غلام تنہا ندے باہو جیں اللہ سمجھالیا ہو

۸۴

د۔ درد اندر وا اندر ساڑے باہر کراں تاگھائل ہو
 حال اسدا کیوں اوہ جان جو دنیا تے مائل ہو
 بحر سمندر عشقے والا ہر دم رہندا حائل ہو
 چہ بہنہ غمور آسان نہ باہو اسان نا آتیرے دے سائل ہو

۸۵

د۔ در و منداں دے صوئیں دھکھدے ردا کوئی ناں سیکے ہو
 انہاں دھواں دے تا تکھیرے محرم ہوتے تاں سیکے ہو
 چھک شمشیر کھڑا ہے ہر تے ترس پوک تاں تھکے ہو
 ساہورے کڑیے اپنے و نجنناں باہو سداناں ہناں سیکے ہو

۸۶

د۔ در و منداں دا خون جو پیندا کوئی برہوں باز مرلا ہو
 چھاتی دے چ کتیس ڈیرا جیویں شیر بیٹھا بیلا ہو
 ہاتھی مست سدوری وانگوں کردا پیلا بیلا ہو
 اس پیلا دواو اناں کیجے باہو پیلے باجھناں ہوندا میلا ہو

۸۷

د۔ دین تے دیناں سکیاں بھیتاں تینوں عقل نہیں سمجھیندا ہو
 دونویں اس نکاح ورج آون تینوں شرع نہیں فریندا ہو
 جوئی اگ تے پانی تھال اگے وچ واسا نہیں کریندا ہو
 دوہیں جہانیں مٹھا باہو جہرا دعوے کور کریندا ہو

د- دنیا گھر منافق دے یا گھر کافر دے سو نہدی ہو
 نقش نگار کرے بہتیرے زن خوبیاں سمجھو نہدی ہو
 بجلی وانگول کرے لشکارے سرے اتوں جھوندی ہو
 حضرت عیسیٰ دی سلطہ انگول باہوراہ یندیاں لوں کو نہدی ہو

د- دنیا ڈھونڈن والے کتے در در پھرن حیرانی ہو
 بڈی اُتے ہوڑ تنہاں دی لڑویاں عمر وہانی ہو
 عقل دے کوتاہ سمجھ نہ جانن بیون لوڑن پاتی ہو
 باجھوں ذکر بے دے باہو کوڑی رام کہانی ہو

د- دودھ تے دی ہر کوئی رڑ کے عاشق بھارڑ کیندے ہو
 تن چہوڑا من مندھانی، آہیں نال ہلیندے ہو
 دکھاں دانیرا کڈھے لسکائے غماں واپانی پیندے ہو
 نام فقیر تنہاں دابا ہو جہڑے ہڈاں توں مکھن کڈھیندے ہو

۹۱

-> در و منداں دیاں آہیں کولوں پہاڑ پتھر دے جھڑے ہو
 در و منداں دیاں آہیں کولوں بھج نانگ زین وچ وڑے ہو
 در و منداں دیاں آہیں کولوں آسمانوں تارے جھڑے ہو
 در و منداں دیاں آہیں کولوں باہو عاشق مول نہڑے ہو

۹۲

-> دلایلاں چھوڑ وجودوں ہمشیار فقیرا ہو
 بنھ توکل پنچھی اڑے پلے خرچ نہ زیرا ہو
 روز روزی اڈکھان ہمیشہ نہیں کرے نال ذخیرا ہو
 مولا خرچ پوہنچا وے باہو جو پتھر وچ کیرا ہو

۹۳

-> دل بازار تے مُنہ دروازہ سینہ شہر دے سیندا ہو
 رُوح سوداگر نفس ہے رائزن جہڑا حق دارا مریدا ہو
 جاں توڑی ایہہ نفس نہ ماریں تاں ایہہ وقت کھڑیدا ہو
 کروا ہے زایا ویلا باہو جان نوں تاک مریدا ہو

ذ۔ ذاتی نال ناں ذاتی رلیا سو کم ذات سڈیوے ہو
 نفس کتے نوں نبھ کرا ہاں فہما فہم کچھوے ہو
 ذات صفاتوں مہناں اوے جہاں ذاتی شوق پیوے ہو
 نام فقیر نہاں وایا ہو قبہ جہاں دی جیوے ہو

ذ۔ ذکر سب ارے اریرے جاں جان قدا تاں فانی ہو
 فدا فانی تنہا نوں حاصل جہڑے وکن لامکانی ہو
 فدا فانی او نہاں نوں ہو یا جہناں حکمی عشق دی کافی ہو
 با ہو ہو وا ذکر سٹریندا ہر دم یار ناں ملیا جانی ہو

ذ۔ ذکر کتوں کر فکر ہمیشاں ایہہ لفظ تکھا تلواروں ہو
 کڈھن آہیں تے جان جلاون فکر کرن اسراروں ہو
 ذاکر سوئی جہڑے فکر کماون ہک پلک ناں فارغ نیاڑں ہو
 فکر واپھیسا کوئی نہ جیوے پیٹے مڈھ چا پاڑوں ہو
 حق وا کلمہ آکھیں با ہو رب رکھے فکر دی ماروں ہو

۹۷

۱۔ راہ فقر واپرے پریرے اورک کوئی نہ دیتے ہو
 ناں اُتھے پڑھن پڑھا دن کوئی ناں اُتھے مسلے قصے ہو
 ایہا دنیا بت پرستی مت کوئی اس تے دے ہو
 موت فقیر کی جلیں سر آوے باہو معلم تھیوے تے ہو

۹۸

۱۔ راتیں رتی نیندر نہ آوے وہاں ہے حیرانی ہو
 عارف دی گل عارف جانے کیا جانے نفسانی ہو
 کر عبادت پچھوتا سیس تیری زایا گئی جوانی ہو
 حق حضور انہاں لوں حال باہو جہاں ملیا شاہ جیلانی ہو

۹۹

۱۔ راتیں نین رت بہنچوں روون تے یہاں غمزد غم دا ہو
 پڑھ تو حید و ریاتن اندر سکھ آرام ناں سمدا ہو
 سر سولی تے چاٹنگیو نے ایہو راز بہرم دا ہو
 سدھا ہو کو بیویئے باہو قطرہ ہے ناں غم دا ہو

۱۰۰

۱۔ رات اندھیری کالی دے وچ عشق چراغ جلاندا ہو
 جیندی ریک توں ل چائیوے توڑیں نہیں آواز سنا ہوں
 او جھڑ بھل تے تار ویدیا تھے دم دم خوف شہاندا ہوں
 تھل جل جنگل گئے جھکیندے باہو کامل نینہہ جنہاندا ہوں

۱۰۱

۱۔ رحمت اس گھر وچ دستے جتھے بلدے دیوے ہوں
 عشق ہوئی چڑھ گیا فلک تے کتھے جہاز گھتیوے ہوں
 عقل فکر دی بیڑی نوں چا پہلے پور پور پورے ہوں
 ہر جا جانی دستے اہو جتوں نظر پکھیوے ہوں

۱۰۲

۱۔ روزے نقل نمازاں تقوے سبھو کم حیرانی ہوں
 انہیں گلیں رب حاصل ناہیں خود خوانی خود دانی ہوں
 ہمیشہ قدیم جیندا تیلو سو یار، یار نہ جانی ہوں
 ورد و طیفے تھیں چھٹ ر بسی باہو جد ہور ہسی فانی ہوں

۱۰۳

نہ زبانی کلمہ ہر کوئی پڑھدا دل دا پڑھدا کوئی ہو
 جتنے کلمہ دل دا پڑھیے اتھے ملے زبان ناں ٹھوئی ہو
 دل دا کلمہ عاشق پڑھدے کی جانن یار گلوئی ہو
 ایہہ کلمہ اسانوں پیر پڑھایا باہو میں سد سوہاگن ہوئی ہو

۱۰۴

نہ زاہد زہد کریندے تھکے روزے نفل نمازاں ہو
 عاشق غرق ہوئے وچ وحدت اللہ نال محبت رازاں ہو
 مکھی قید شہد وچ ہوئی کیا اڑسی نال شہبازاں ہو
 جنہاں مجلس نال نبی دے باہو سوئی صاحب نازنواں ہو

۱۰۵

س۔ سبق صفاتی سوئی پڑھدے جو دت سینے ذاتی ہو
 علموں علم انہاں نوں ہو یا جیڑھے اصلی تے ایشاتی ہو
 نال محبت نفس کٹھونے کڈھ قصادی کاتی ہو
 بہرہ خاص انہاں نال باہو جنہاں لہ آہ جیاتی ہو

۱۰۶

س سوز کنوں تن سڑیا سارا میں تے دکھاں ڈیرے لائے ہو
 کوئل وانگ کو کیندی وتاں ناں وچ بن دن اٹھائے ہو
 بول پیپاٹ ساون آئی متاں مولا پینہ ورسائے ہو
 ثابت صدق تے قدم اکوہاں باہو ب سکدیاں دست ملائے ہو

۱۰۷

س سے روزے سے نفل نمازاں سے سجدے کر کر تھکے ہو
 سے واری مکے حج گزارن دل دی دور نہ مکے ہو
 چلے چلے جنگل بھونٹا اس گل تھیں ناں پکے ہو
 سمجھے مطلب حاصل ہونڈے باہو جدید نظر اک تنکے ہو

۱۰۸

س سُن فریاد پیراں دیا پیرا میری عرض سنیں کن دھر کے ہو
 پیرا اڑیا میرا وچ کپرا ندے جتھے مجھ نہ بہندے ڈر کے ہو
 شاہ جیلانی محبوب سبحانی میری خبر لیو بھٹ کر کے ہو
 پیر جہانڈے میراں باہو او ہی کدھی لگدے تر کے ہو

۱۰۹

س۔ سُن فریاد پیراں دیا پیرا میں آکھ سناواں کینوں ہُو
 تیرے جیہا مینوں ہو رنہ کوئی میں جیہیاں لکھ مینوں ہُو
 پھول نہ کا غذ بدیاں والے درتوں دھک مینوں ہُو
 میں سچ اید گناہ نہ ہوندے باہوتوں بخشیندوں کینوں ہُو

۱۱۰

س۔ سو ہزار تنہاں توں صدقے جہرے منہ نہ بولن پھکا ہُو
 لکھ ہزار تنہاں توں صدقے جہرے گل کریندے ہکا ہُو
 لکھ کروڑ تنہاں توں صدقے جہرے نفس کھیندے جھکا ہُو
 نیل پدم تنہاں توں صدقے باہو جہرے ہون ہون سدا سکا ہُو

۱۱۱

س۔ سینے وچ مقام ہے کیند اسانوں مرشد گل سمجھاتی ہُو
 ایہو ساہ جو آوے جاوے ہو رہیں شے کافی ہُو
 اس نوں اسم الا عظم آکھن ایہو ستر الہی ہُو
 ایہو موت جیاتی باہو ایہو بھیت الہی ہُو

ش شور شہرتے رحمت دے تے جتھے باہو جالے ہو
 باغباناں دے بوٹے وانگول طالب نت سمہالے ہو
 نال نظاکے رحمت والے کھڑا حضوروں پالے ہو
 نام فقیر نہاندا باہو جہڑا گھر وچ یار دکھالے ہو

ش شریعت دے دروازے اپنے راہ فقر داموری ہو
 عالم فاضل لنگھن نہ دیندے جو لنگھدا سو چوری ہو
 بیٹ بیٹیاں دے مارن درد منداں دے کھوی ہو
 راز ماہی عاشق جانن باہو کی جان لوک اتھوری ہو

ص صفت شنائیں مول نہ پڑھدے جو جاپہتے وچ ذاتی ہو
 علم و عمل انہاں وچ ہو دے جہڑے اصلی تے ایشاتی ہو
 نال محبت نفس کٹھونیں، گھن رضا دی کاتی ہو
 چوداں طبق دے دے اندر باہو پیا اندر دی جھاتی ہو

ص۔ صورت نفس امارہ دی کوئی کت اگلر کالا ہو
 کوکے نوکے لہوی بیوے منگے چرب نوالا ہو
 کھتے پاسوں اندر بیٹھا دل دے نال سنبھالا ہو
 ایہ بد بخت ہے وڈا ظالم باہو کرسی اللہ ٹالا ہو

ض۔ ضروری نفس کتے نوں قیہما قسیم کچیوے ہو
 نال محبت ذکر اللہ دم دم پیسا پرھیوے ہو
 ذکر کنوں رب حاصل تھیندا ذاتوں ذات دیوے ہو
 دوہیں جہان غلام تہنا ندے باہو جہاں ذات لہیوے ہو

ط۔ طالب غوث الاعظم والے شمالا کدے نہ ہون ماندے ہو
 جیندے اندر عشق دی رتی سدا رہن کر لاندے ہو
 جینوں شوق ملن دا ہووے لے خوشیاں نیت آندے ہو
 دوہیں جہان نصیب تہنا ندے باہو جہرے ذاتی ام کماندے ہو

ط طالب بن کے طالب ہوویں او سے کوں پیاگانویں ہو
 سچالڑ ہادی دا پھڑ کے او ہو توں ہو جانویں ہو
 کلمے وا توں ذکر کما ویں کلہیں نال نہانویں ہو
 اللہ تینوں پاک کر لسی با ہو جے ذاتی اسم کما نویں ہو

ظ ظاہر و یکھاں جانی تائیں نالے دے اندر سینے ہو
 بر ہوں مار کی میں زت پھراں مینوں ہس لوک نابینے ہو
 میں دل و چوں ہے شوہ پایا لوک جا دن مکے ملینے ہو
 کہے فقیر میراں دا با ہو سب دلاندے و بیج خزینے ہو

ع علموں با جھوں فقر کماوے کافر مرے دیوانہ ہو
 سے وہیاندی کرے عبادت ہے اللہ کنوں بیگانہ ہو
 غفلت کنوں نہ کھلیس پردے دل جاہل بت خانہ ہو
 میں قربان تنہاں توں با ہو جنہاں ملیا یار یگانہ ہو

۴- عقل فکر دی جانہ کافی جتھے وحدت سر سحانی ہو
 ناں او تھے ملاں پندت جوشی ناں او تھے علم قرآنی ہو
 جدا حمد احد و کھالی داتاں کل ہو و سے فانی ہو
 علم تمام کیتوں نے حاصل باہو کتاباں ٹھپ آسمانی ہو

۴- عشق مؤذن دتیاں بانگا کنیں بلبل پیو سے ہو
 خون جگر دا کڈھ کراہاں و ضوصاف کیتوں سے ہو
 سن تکبیر فنا فی اللہ والی مرن محال تھیو سے ہو
 پڑ تکبیر تھیو سے واصل باہو تڈاں شکر کیتوں سے ہو

۴- عاشق پڑھن نماز پریم دی جیس ورج حرف نہ کوئی ہو
 جیہاں کیہاں نیت نہ سکے او تھے در منداں دل ڈھوئی ہو
 اکھیں نیرتے خون جگر دا او تھے وضو پاک کر یوئی ہو
 جیہ نہ بتے تے ہو ٹھہ نہ پھرن کن باہو خاص نمازی سوئی ہو

ع۔ عاشق ہو نوویں تے عشق کما نوویں دل رکھیں وایگت بہاراں ہو
 لکھ لکھ بدیاں تے ہزار الایہے کر جانیں باغ بہاراں ہو
 منصور جیہے چک لی دتے جیہڑے واقف کل اسراں ہو
 سجدیوں سرنہ چائیے باہو تویش کافر کہن ہزاراں ہو

ع۔ عاشق راز ماہی دے کو لوں کدی نہ ہو دن واندے ہو
 نیندر حرام تہاں تے ہوئی جہڑے اسم ذات کما ندے ہو
 ہک پل مول آرام نہ کر دے دینہ رات وتن کر لاندے ہو
 جہناں الف صحی کر پڑھیا باہو واہ نصیب تہاندے ہو

ع۔ عاشق عشق ماہی دے کو کوں نت بھرن ہمیشاں کھوے ہو
 جہناں جنیدیاں جاں ماہی نوں ڈتی اوہ وہیں جہانیں جیوے ہو
 شمع چراغ جہناں دل روشن اوہ کیوں بالن ڈیوے ہو
 عقل فکر دی پہنخ نہ کاتی باہو اتھے فانی ہم کھوے ہو

۴۔ عاشق دی دل موم برابر عشوقاں دل کاہلی ہو
 طاماں دیکھے تر تر تنگے جیو بازاں دی چالی ہو
 بازبے چہارا کیونکر اڈے پیریں پیوس دوالی ہو
 جیں دل عشق خرید نہ کیتا باہو دوہاں جہانوں خالی ہو

۴۔ عاشقاں ہکو وضو جو کیتا روز قیامت تائیں ہو
 وچ نماز رکوع سجودے ہندے سنج صبا میں ہو
 ایٹھے اوٹھے دوہیں جہانیں سمجھ فقر ویاں جائیں ہو
 عرش کولوں سے منزل اگے باہو پیاکم نہائیں ہو

۴۔ عشق دی بازی ہر جا کھینڈی شاہ گدا سلطاناں ہو
 عالم فاضل عاقل دانا کروا چا حیراناں ہو
 تینو کھوڑ لٹھا وچ دل دے چا جوڑ لیس خلوت خانان ہو
 عشق امیر فقیر منیندے باہو کیا جلتے لوک بیگاناں ہو

ع۔ عشق دریا محبت دے وچ تھی مردانہ ترسے ہو
 جتھے لہر غضب دیاں ٹھاٹھاں قدم اٹھائیں دھرے ہو
 او جھڑ جھنگ بلائیں بیلے ویکھو ویکھو نہ ڈرے ہو
 نام فقیر تہ تھیندا باہو جود وچ طلب دے مرے ہو

ع۔ عشق اسانوں سیساں جاتا لٹھا مل ہساری ہو
 ناسوے ناں سوٹ دیوے جیویں بال رہاری ہو
 پوہ ماہنہ منگے خربونے میں کتھوں لیساں وارے ہو
 عقل فکر دیاں بھل گیاں گاناں باہو جود عشق و جانی تارے ہو

ع۔ عشق جہاندے ہڈیں پچیا اوہ رہندے چپ چپاتے ہو
 لوں لوں دے وچ لکھ زبانوں اوہ پھرے گنگے باتے ہو
 اوہ کرے وضو اسم اعظم داتے دریا وحدت وچ ناتے ہو
 تدوں قبول نمازاں باہو جود یاراں یار پچھاتے ہو

۱۳۳

ع۔ عاشق سوئی حقیقی جہڑا قتل معشوق دے منے ہو
 عشق نہ چھوڑے مکھ نہ مورے توڑے سے تلواراں کھنے ہو
 جتول دیکھے راز ماہی دے لگے او سے بنے ہو
 سچا عشق حسین علی دابا ہو سردیوے راز نہ بھنے ہو

۱۳۴

ع۔ عشق سمند چڑھ گیا فلک تے کتول جہاز کچوے ہو
 عقل فکر دی ڈونڈی نوں چا پہلے پور بوڑیوے ہو
 کڑکن کپڑ پودن لہراں جد و جدت رچ وڑیوے ہو
 جس مرنے تھیں خلقت ڈری باہو عاشق مرے تان جیوے ہو

۱۳۵

ع۔ عشق دی بھاہ ہڈاں داں بالٹن عاشق بیھ سیندے ہو
 گھت کے جان جگر وچ آرا دیکھ کباب تیلندے ہو
 سرگردان پھرن ہر ویلے خون جگر دابیندے ہو
 ہوے ہزاراں عاشق باہو پر عشق نصیب کہندے ہو

۱۳۶

ع عشق ماہی دے لایاں اگیں انہاں لکیاں کون بچھاوے ہو
 میں کی جاناں ذات عشق دی کہتے جہڑا در چا جھکاوے ہو
 ناں خود سووے ناں سووٹن دیوے ستھوں ستیاں آن جکاوے ہو
 میں قربان تنہا ندے باہو جہڑا وچھڑے یار ملاوے ہو

۱۳۷

ع عشق دیاں اولڑیاں گلاں جہڑا شرع تھیں دور ہٹاوے ہو
 قاضی چھوڑ قضا میں جاوے جد عشق طما پنجا لائے ہو
 لوک ایانے متیں دیون عاشقاں مت ناں بھاوے ہو
 مرن محال تنہا نتوں باہو جنہاں صاحب آپ بلاوے ہو

۱۳۸

ع عاشق شوہدے دل کھڑایا آپ بھی نالے کھڑیا ہو
 کھڑیا کھڑیا ولیا ناہیں سنگ محبوباں دے رلیا ہو
 عقل فکر دیاں سب بھل گیا جد عشقے نال جا ملیا ہو
 میں قرباں تنہاں توں باہو جنہاں عشق جوانی چڑھیا ہو

۴۔ عشق اسانوں لسیاں جاتا کر کے آفے صھائی ہو
 جتوں ویکھاں مینوں عشق دسیوے خالی جگہ نہ کافی ہو
 مرشد کامل ایسا ملیا جس دل دی تاکی لا ہی ہو
 میں قربان اس مرشد باہو جس دسیا بھیت الہی ہو

۴۔ عشق اسانوں لسیاں جاتا بیٹھا مار پتھلا ہو
 وچہ جگر دے سنہ چالائیس کتیس کم اولا ہو
 جاں اندر ور جھاتی پائی ڈٹھا یار اکلا ہو
 باجھوں ملیاں مرشد کامل باہو ہوندی نہیں تسلا ہو

۴۔ عاشق نیک صلا میں لگدے تاں کیوں جاڑوے گھرنوں ہو
 بال مو اتا بر ہوں والانہ لاندے جاں جگر نوں ہو
 جان جہان سب بھل کیوں نہیں پیٹی لوٹی ہوش صبر نوں ہو
 میں قربان تنہاں توں باہو جہاں خون بخشا دلبر نوں ہو

۱۴۲

غ غوث قطب ہن اورے اوریرے عاشق جان اگیرے ہو
 جہڑی منزل عاشق پہنچن اوکھ غوث نہ پاون پھیرے ہو
 عاشق و بیچ وصال دے ہندے جہاں لامکانی ڈیرے ہو
 میں قربان تہاں توں باہو جہاں ذاتوں ذات پیرے ہو

۱۴۳

ف فخری ویلے وقت سویلے نت آن کرن مسروری ہو
 کالوں ہلاں ہکسی گلاں تر تھی رلی چنٹوری ہو
 مارن چیخاں تے کرن مشقت پٹ پٹ سٹن انگوری ہو
 ساری عمر پیندیاں گزری باہو کدی نہ پئی آپوری ہو

۱۴۴

ق قلب ہلیاتاں کیا کچھ ہو یا کیا ہو یا ذکر زبانی ہو
 قلبی، روحی، خفی، ستری سٹھے راہ حیرانی ہو
 شرگ توں نزدیک جیندایار نہ بیوس جانی ہو
 نام فقیر تہاندا باہو جہڑے سدے لامکانی ہو

۱۲۵

۱۔ کل قبل کو یسر کبندے کارن در بحر دے ہو
 شش زمین تے شش فلک تے شش پانی دے تے ہو
 چھیاں حرفاں وچ سخن اٹھاراں دورو معنی دھر دے ہو
 مرشد ہادی صحیحی کہ سمجھایا باہو اس پہلے حرف سطر دے ہو

۱۲۶

۱۔ کلے دی کل تدپیو سے جداں کل کلے وچ کھولی سے ہو
 عاشق کماں او تھے پڑھدے جتھے نور بنی دی ہولی ہو
 چوداں طبق کلہیں دے اندر کیا جانے خلقت مہولی ہو
 اسانوں کماں پیر پڑھایا باہو جنبد جان او ستے توں گھولی ہو

۱۲۷

۱۔ کلہیں دی کل تداں پیو سے جداں کلہیں دل نوں پھریا ہو
 بے درواں نوں خبر نہ کوئی درد منداں گل مڑھیا ہو
 کفر اسلام دی گل تداں پیو سے جداں کھن جگر وچ وڑیا ہو
 میں قربان تہناں توں باہو جنہاں کماں صحیحی کر پڑھیا ہو

ک کلیدی کی کل تداں پیو سے جداں مرشد کلمان دیا ہو
 ساری عمروج کفر دے جالی بن مرشد دے دیا ہو
 شاہ علی شیر بہادر وانگن و دھ کلیدیں کفر نوں دیا ہو
 دل صفائی تاں ہونے با ہو جاں کلمان لوں لوں دیا ہو

ک کلے لکھ کر وڑاں تارے ولی کیتے سے راہیں ہو
 کلے نال بچھائے دوزخ جتھے آگ بلے ازگا ہیں ہو
 کلے نال بہشتیں جانناں جتھے نعمت صبح صبا ہیں ہو
 کلے جیہی کوئی نال نعمت با ہو اندر دوہیں سر ایں ہو

ک کلے نال میں نہاتی دھوتی کلے نال ویا ہی ہو
 کلے میرا پڑھیا جنازہ کلے گور نہائی ہو
 کلے نال بہشتیں جانناں کلمہ کرے صفائی ہو
 مرن محال تنہاں نوں با ہو جہاں صابا آپ بلانی ہو

ک کن فیکون جدوں فرمایا اسوں بھی کو لوں ہا سے ہو
 ہکے ذات صفات ربیدی آہی ہکے جگہ ہندیا سے ہو
 ہکے لامکاں مکان اسواڈا ہکے آن بتاں وچ پھاسے ہو
 نفس پلپتی پلپتی کیتی باہو کوئی اصل پلپتتاں نا سے ہو

ک کیا ہو یا بت او دھڑ ہو یا دل ہرگز دور نہ تھیوے ہو
 سے کوہاں میرا مرشد و سدا مینوں وچ حضور دیوے ہو
 جنید کے اندر عشق دی رتی اوہ بن شرابوں کھیوے ہو
 نام فقیر تہاں دا باہو قبر جہناں دی جیوے ہو

ک کوک دلا متاں سب سٹے چاورد منداں یاں آہیں ہو
 سینہ میرا دروہیں بھریا اندر بھڑکن بھابیں ہو
 تیلان باجھنہ بلن مثالان درواں باجھنہ آہیں ہو
 آتش نال یاراناں لاکے باہو پھراوہ سرن کہناہیں ہو

کامل مرشد ایسا ہوئے جہڑا دھوبی وانگوں چھٹے ہو
 نال نگاہ دے پاک کریندا وچ سچی صبون نال گھتے ہو
 میلیاں نول کریندا چٹا وچ ذرہ میل نہ رکھے ہو
 ایسا مرشد ہوئے باہو جہڑا لول لول دے وچ دے ہو

کمر عبادت پھیوتا سیں تینڈی عمر اں چار دہارے ہو
 تھی سو واکر کر لے سو دا جاں جاں ہٹ نال تارے ہو
 مت جانی دل ذوق مئے موت مریندی دھاکے ہو
 چوراں سا دھاں رل پور بھریا باہو ب سلامت چارے ہو

گند ظلمات اندھیر غباراں راہ میں خوف خطرے ہو
 مکھ آب حیات منور چشنے اوتے سائے زلف عنبر دے ہو
 مکھ محبوب دا خانہ کعبہ جتھے عاشق سجدہ کر دے ہو
 دوزلفاں وچ نیٹ مصلے جتھے چاروں مذہب ملدے ہو
 مثل سکند ڈھونڈن عاشق اک پلک آرام نہ کر دے ہو
 خضر نصیب جہان دے باہو اوہ گھٹ او تھے جا بھرتے ہو

۱۵۷

گ گچھے سائے رب صاحب والے کچھ نہیں خبر اصل دی ہو
گندم دانہ بہتا چکیا، ٹن گل پیٹی ڈور ازل دی ہو
پھاہی دے وچ میں پیٹی تڑپاں ببل باغ مثل دی ہو
غیر تھیں سٹ کے باہو رکھے امید فضل دی ہو

۱۵۸

گ گودریاں وچ جال جنہا ندی اوہ راتیں جاگن ادھیان ہو
سک ماہی دی ٹکن نہ دیندی لوک انھے دیندے بدیاں ہو
اندر میرا حق تپایا اسان کھلیاں راتیں کڈھیان ہو
تن تھیں ماس جدا ہو یا باہو سوکھ جلاکے ہڈیاں ہو

۱۵۹

گ گیا ایمان عشقے دیوں پاروں ہو کر کافر رہیے ہو
گھت زنا رکفر وا گل وچ بت خانے وچ نہیے ہو
جس خانے وچ جانی نظر نہ آوے او تھے سجدہ مول نہ دینتے ہو
جاں جاں جانی نظر نہ آوے باہو توڑے کماں مول نہ کیے ہو

۱۔ لایحتاج جنہاں نوں ہو یا فقر تنہاں نوں سارا ہو
 نظر جنہاں دی کہیا ہو سے اوہ کیوں مارن پارا ہو
 دوست جنہاں حاضر ہو سے دشمن لین نہ وارا ہو
 میں قربان تنہاں توں باہو جنہاں ملیا نہی سوہارا ہو

۱۔ لکھن لکھیوئی تے لکھناں جاتا کیوں کاغذ کیتو زایا ہو
 قلم نوں مارناں جائیں تے کاتب نام دھر آیا ہو
 سمجھ صلاح تیری ہو سی کھوئی جاں کاتب دے ہتھ آیا ہو
 صحیح صلاح تنہاں دی باہو جنہاں الف تے میم پکایا ہو

۱۔ لہ ہو غیری دھندے ہک پل مول نہ رہندے ہو
 عشق نے پٹے رکھ جڑھاں تھیں اک دم ہوں نہ بندے ہو
 جیرے پھر وانگ پہاڑاں آہے اوہ لون وانگوں گل دہندے ہو
 عشق سوکھا لہے ہوندا باہو سمجھ عاشق ہی بن بندے ہو

۱۶۳

۱۔ لوک قبر واکر سن چارالحمد بناون ڈیرا ہو
 چٹکی بھر مٹی دی پاسن کرسن ڈھیرا چیرا ہو
 دے درود گھراں نون وخن کوکن شیرا شیرا ہو
 بے پرواہ درگاہ رب باہو نہیں فضلاں باجھنیرا ہو

۱۶۴

۱۔ لوہا ہوویں پیاکٹیویں تاں تلوار سڈیویں ہو
 کنگھی وانگوں پیاپیر لویں تاں زلف محبوب بھر لویں ہو
 مہندی وانگوں پیاکھوٹیویں تاں تلی محبوب کنگیویں ہو
 وانگ کپاہ پیانچویں تاں دستار سڈیویں ہو
 عاشق صادق ہوویں باہو تاں رس پریم دی بیویں ہو

۱۶۵

۲۔ موتو والی موت نہ ملی جیں وچ عشق حیاتی ہو
 موت وصال تھیسے ہک جدوں اسم پڑھیسے ذاتی ہو
 عین دے وچوں عین جو تھیوے ورہوے قرباتی ہو
 ہو دا ذکر ہمیش ٹریندا باہو دینہاں سکھ نہ راتی ہو

۱۶۶

۴۔ مرشد وانگ سناے ہوئے گھٹ کٹھالی گالے ہو
 پاکٹھالی باہر کڈھے بندے گھڑے یا والے ہو
 کنیں خوباں وتے تڈوں سہاوان جدوں کٹھے پا اُجالے ہو
 نام فقیر تنہا نڈا باہو جہڑا دم دم دوست سہا لے ہو

۱۶۷

۴۔ مرشد پیریں حج مکے وارحمت دا دروازہ ہو
 کراں طواف دوالے قبلے نت ہوئے حج تازہ ہو
 کن فیکون جدو کا سنیا مرشد دا دروازہ ہو
 مرشد سدا حیاتی والا باہو او ہو خضر تے خواجہ ہو

۱۶۸

۴۔ مرشد کامل اوہ سہڑیے جہڑا دو جگ خوشی دکھائے ہو
 پہلے غم ٹکڑے دایٹے وت رب داراہ سمجھائے ہو
 اس کلروالی کندھی نوں چا چاندی بناوے ہو
 جس مرشد ایتھے کچھ نہ کیتا باہو اوہ کوٹے لارے لارے ہو

۲۔ مرشد میرا شہباز الہی و نچ ر لیا سنگ جیاں ہو
 تقدیر الہی چھکیاں ڈوراں کداں ملیسی نال نصیباں ہو
 کوہ پریاں دے دکھ دور کریندا کرے شفا مرلیساں ہو
 ہر اک مرض دا دارو توہیں باہو کیوں گھنٹائیں دس طیبیاں ہو

۲۔ مرشد مکّے تے طالب حاجی کعبہ عشق بنا یا ہو
 وچ حضور سدا ہر ویلے کریئے حج سوایا ہو
 ہر دم میٹھوں جدا ناں ہووے دل ملے تے آیا ہو
 مرشد عین حیاتی باہو میرے لوں لوں وچ سمایا ہو

۲۔ مرشد وئے سے کوباں تے مینوں دئے نیڑے ہو
 کی ہو یا بت اولے ہو یا پر اوہ دے وچ میرے ہو
 جہناں الفت کی ذات صحیح کیتی اوہ رکھدے قدم اگیرے ہو
 نحن اقرب لبعہ لیو سے باہو جھکڑے کل نبیڑے ہو

۱۷۲

۴۔ مرشد ہادی سبتی پڑھایا بن پڑھوں پیا پڑھیوے ہو
 انگلیاں مچ کناں سے دتیاں بن سبتوں پیا سبتوے ہو
 نینٹ نینٹاں دلوں تر تر تکدے بن ڈٹھیوں پیا ڈھیوے ہو
 باہو ہر خانے مچ جانی وسدا کن سراوہ رکھیوے ہو

۱۷۳

۴۔ مرشد باجھوں فقر کما سے وچ کفر سے بڈے ہو
 شیخ مشائخ ہو بہندے حجرے غوث قطب بن اڈے ہو
 تسبیحاں نہ بہن مسیتی جوئی موش بہندا اور کھڈے ہو
 رات اندھاری مشکل پینڈا باہو سے سے آون ٹھڈے ہو

۱۷۴

۴۔ مال تے جان سب خرچ کراہاں کرے خرید فقیر کی ہو
 فقر کنتوں رب حال ہوے کیوں کیجے دلگیری ہو
 دنیا کارن دین و نجاون کوڑی شیخی بیسری ہو
 ترک دنیا تھیں قادری کیتی باہو شاہ میراں دی میری ہو

۱۷۵

۴- میں کو جھی میرا دلبر سوہنٹا میں کیونکر اس نون بھانواں ہو
 ویہڑے ساڈے وڑوانا ہیں پئی لکھ ویلے پانواں ہو
 ناں میں سوہنی ناں دولت پلے کیونکر یار مناواں ہو
 ایہہ دکھ ہمیشاں رہسی باہور ورتڈری ہی مرجانواں ہو

۱۷۶

۴- مذہباں دے دروازے اچے راہ رہاناں موری ہو
 پنڈتاں تے ملوانیاں کولوں چھپ چھپ لنگھتے چوئی ہو
 اڈیاں مارن کرن بکھیڑے درد منداں دے کھوری ہو
 باہو چیل اٹھائیں ویٹے جتھے دعویٰ ناں کس ہوئی ہو

۱۷۷

۴- میں شہباز کراں پروازاں وچ دریا کرم دے ہو
 زباں تاں میری کن برابر موڑاں کم قلم دے ہو
 افلاطون ارسطو جہیں میرے اگے کس کم دے ہو
 حاتم جہیں لکھ کھوڑاں ہوریا ہو دے منگدے ہو

ن۔ ناں کو سنگی سنگ نہ کرے کل نون لاج نہ لایے ہو
 تے تر بوز مول نہ ہونے توڑے توڑے لے جاے ہو
 کالواں دے پکے نہیں ناں تھیندے توڑے مونی چوک جگایے ہو
 کوڑے کھو ناں مٹھے ہونے باہو توڑے سے مناں کھنڈ پلے ہو

ن۔ نہیں فقیری جھلیاں مارن سیتاں لوک جگاؤن ہو
 نہیں فقیری وہندیاں ندیاں سیکیاں پار لکھاؤن ہو
 نہیں فقیری وچ ہوا دے مصلے پاٹھیراؤن ہو
 فقیری نام تنہا ندا باہو جھڑے دل وچ دوست ٹکاؤن ہو

ن۔ ناں رب عرش معلے اتے ناں رب خانے کعبے ہو
 ناں رب علم کتابیں لہجھا ناں رب وچ مہرابے ہو
 گنگا تیر تھیں مول نہ ملیا مالے سے پینڈے بے حسابے ہو
 جد و امشد پھڑیا باہو چھٹے سب عذابے ہو

ن ناں میں عالم ناں میں فاضل ناں مفتی ناں قاضی ہو
 ناں دل میرا دوزخ منگے ناں شوق بہشتیں راضی ہو
 ناں میں تریہے روزے رکھے ناں میں پاک نمازی ہو
 باجھ وصال اللہ دے باہو دنیاں کوڑی باز کے ہو

ن ناں میں سنی ناں میں شیعہ میرا دوہاں توں دل بڑیا ہو
 مک گئے سبھ خشکی پینڈے جڈن ریا رحمت وچ وڑیا ہو
 کئی من تاکے تر تر ہاے کوئی کنا سے چڑھیا ہو
 صحیح سلامت چڑھ پار گئے باہو جنہاں مرشد الٹر پھریا ہو

ن ناں اوہ ہندو ناں اوہ مومن ناں سجدہ دین مسیتی ہو
 دم دم سے وچ ویکھن مولا جنہاں قضا نہ کیتی ہو
 آسے دانے تے بٹے دیوانے جنہاں ذات صحی و نج کیتی ہو
 میں قربان تنہاں توں باہو جنہاں عشق بازی خن لیتی ہو

ن۔ ناں میں جوگی ناں میں جنم ناں میں چلا کمایا ہو
 ناں میں بھیج سیتیں وڑیا ناں تباہ کھڑا کیا ہو
 جو دم غافل سو دم کافر مرشد ایہہ فرمایا ہو
 مرشد سو بہتی کیتی باہو پیل وچ جا پہنچایا ہو

ن۔ نفل نمازاں کم زاناں روزے صرفہ روٹی ہو
 مکے دے ول سوئی جان دے گھروں جہاں تر وٹی ہو
 اچیاں بانگاں سوئی دلون نیت جہاندی کھوٹی ہو
 کی پرواہ تہناں نوں باہو جہاں گھر وچ لدھی بوہٹی ہو

ن۔ ناں کوئی طالب ناں کوئی مرشد سب دل سے مٹھے ہو
 راہ فقر واپرے پریرے سب حرص دنیا کے کٹھے ہو
 شوق الہی غالب ہو یاں جنم مرنے تے اوٹھے ہو
 باہو جیس تن بھڑکے بھا برہوندی اوہ مرن ترہائے بھکھے ہو

۱۸۷

ن۔ ناں میں سیرناں پاچھٹاکی ناں پوری سرساہی ہو
 ناں میں تولہ ناں میں ماساہن گل رتیاں تے آئی ہو
 رتی ہونواں ونج رتیاں تلاں اوہ بھی پوری ناہی ہو
 وزن تول پورا ونج ہوسی باہو جدال ہوسی فضل الہی ہو

۱۸۸

ن۔ نیڑے وکن دور دیون ویڑھے ناہیں وڑے ہو
 اندوں ٹھونڈن اول نہ آیا مورکھ باہرں ڈھونڈن چڑھے ہو
 دورگیاں کچھ حال ناہیں شوہ لہھے ونج گھر دے ہو
 دل کر صیقل شیشے وانگوں باہو دور تھیون گل پرے ہو

۱۸۹

ن۔ وحدت دے دریا اچھلے تھل جل جنگل رینے ہو
 عشق دی ذات میندے ناہن سانکاں جھل پیئے ہو
 رنگ بھوت میندے ڈٹھے سے جوان لکھنے ہو
 میں قربان تنہا نتوں باہو جہرے ہوندیاں بہت پیئے ہو

۱۔ وحدت دے دریا اُچھلے ہک دل صحتی نہ کیستی ہو
 ہک بت خانے واصل تھئے ہک پڑھ پڑھ ہے کیستی ہو
 فاضل چھڈ فضیلت بیٹھے عشق بازی جاں لیستی ہو
 ہر گزرب نہ بلدا با ہو جنہاں تری چوڑ نہ کیستی ہو

۱۔ وحدت دا دریا الہی جتھے عاشق لیسن دے تاری ہو
 مارن بُبیاں کڈھن موتی آپو اپنی واری ہو
 ڈرتیم وچ لے لشکارے جیوں جن لاناں ماری ہو
 سوکیوں نہیں حاصل بھرے با ہو جہڑے نوکریں ماری ہو

۱۔ وچن سرتے فرض ہے مینوں قول قالوا بلی دا کر کے ہو
 لوک جائے متفکر ہوئیاں وچ وحدت دے وڑ کے ہو
 شوہ دیاں ماراں شوہ وچ لہیساں عشق تہہ سر دھر کے ہو
 جیوندیاں شوہ کسے نہ پایا با ہو جیوں لدھائیں مر کے ہو

۱۔ ویہہ ویہہ ندیاں تارو ہوئیاں بمبیل چھوڑے کاہاں ہو
 یار اساڈا رنگ مھلیں درتے کھلے سکاہاں ہو
 ناں کوئی آوے نہ کوئی جاوے ایسے کیوں ہتھ لکھ منجاہاں ہو
 جے خیر جانی دی آوے با ہو کھڑ کلیاں پھل تھواہاں ہو

۵۔ صُوءِ وَاِجَامَہِ بَہِنِ کَرَاہَاں اَسْمَ کَمَا وِنِ ذَاتِی ہُو
 کُفْرِ اِسْلَامِ مَقَامِ نہ مَنْزِلِ نَاں اُو تَحْتِ مَوْتِ حِیَا تِی ہُو
 شَاہِ رِگِ تَحِیْیِی نَزْدِ یَکِ لَدِ ہُو سَے پَا اِنْدِرِ مَنے جِہَا تِی ہُو
 اُوہ اَسَاں وِجِ اِیْسِ اِنہَاں جِجِ بَا ہُو دُورِ رِہِی قُرْبَانِی ہُو

۱۹۵

۵۔ ہَکِ جَاگِنِ ہَکِ جَاگِ نہ جَانِنِ ہَکِ جَاگِ دِیاں ہِی مَتے ہُو
 ہَکِ سِیْتِیاں جَا وَا صِلِ ہُو تے ہَکِ جَاگِ دِیاں ہِی مِٹھے ہُو
 کَے ہُو یَا جَے گھگُو جَاگَے جِہڑا لَیْنْدَا سَاہِ اِپٹھے ہُو
 مِیْسِ قُرْبَانِ تِنہَاں تُوں بَا ہُو جِہْنَاں کھوہِ پِیْمِ دے جُتھے ہُو

۱۹۶

۵۔ ہَکِ دَمِ سَچِنِ تے لَکھِ دَمِ وِیْرِی ہَکِ دَمِ دے مارے مَرے ہُو
 ہَکِ دَمِ کَچھے جِہْمِ گُو اِیَا چُورِ بِنے گھَرِ گھَرے ہُو
 لَایَاں دَا اُو قَدْرِ جَانِنِ جِہڑے مَحْرَمِ نَاہِیں سَرے ہُو
 سُو کِیوں دِھکے کھا وِنِ بَا ہُو جِہڑے طَالِبِ بچے دَرے ہُو

۱۹۷

۵۔ ہِرْدَمِ شَرْمِ اَدِی تِنْدِ تَرُوٹے جَاں اِیہہ جِہُو ڈِکِ بِنے ہُو
 کِچَرِکِ بَا لَاں عَقْلِ دَا دِیُو اِیْنوں بَرِہوں اِنھِیْرِی جُھَلے ہُو
 اَجْرُ گِیا نَدے بَھِیْتِ نِیا کَے لَکھِ لَعْلِ جُو اِبرُ رُتے ہُو
 دِھو تِیاں دَاغِ نہ لَبْنَدے بَا ہُو جِہڑے زَنگِ مَحْبِیْتِ دِھلے ہُو

۵- ہسٹوے کے ووٹ لیونی تینوں دتا کس دلاسا ہو
 عمر بندے دی ایندیں وہانی جیویں پانی وچہ پتا سا ہو
 سوڑی اسامی سٹ گھتیسین پلٹ نہ سکسین پاسا ہو
 یتھوں صاحب لیکھا منگسی باہو رتی گھٹ نہ ماسا ہو

۱۹۹

۵- ہو ردوانہ دل دی کاری کماں دل دی کاری ہو
 کماں دور زنگار کریندا کلیں میسل اتاری ہو
 کماں بیرے، لعل، جواہر، کماں ہٹ پتاری ہو
 ایٹھے اوٹھے دوہیں جہانیں باہو کماں دولت ساری ہو

۲۰۰

۵- ہکی ہکی پیڑ کولوں گل عالم کو کے عاشقاں لکھ لکھ پیڑ سہیری ہو
 جٹھے ڈھنڈھن رڑھن وا خطرہ ہوے کون چڑھے اس پیڑی ہو
 عاشق چڑھے نال صلاحاں دے اونہاں تار کیرج بھیری ہو
 جتھے عشق پیاتدا نال تیس دے باہو اتھے عاشقاں لڈ پھیری ہو

۲۰۱

۵- یار یگانہ ملی تینوں جے سردی بازی لائیں ہو
 عشق اللہ وچ ہو مستانہ ہو ہو سدا لائیں ہو
 نال تصور اسم اللہ دے دم نون قید لگائیں ہو
 ذاتے نال جاں ذاتی رلیاتد باہو نام سدا لائیں ہو

اورنگ شاہی

سرخ انار

درد برد

مناقب سلطانی

اسرار قادسی

مجالس نبوی

ظرف العین

قرب التوحید

نور الہدی

کلید التوحید

سلوک فیما بین المؤمنین

رسالہ روحی شریف

ایات مبارکہ

دیدار کائنات

کشف الستر

محکم الفقر

دبیر الکریم

عین الفقیر

شہیر بکس براڈرز

زبیر سٹر ۴۰، اردو بازار لاہور

فون: 042-7246006

تصانیف حضرت سلطان باہو